

Warszawa, dnia 04 listopada 2020 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ**

PT4.056.9.2020

Pan
Roman Jacek Arseniuk

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Odpowiadając na petycję z dnia 31 lipca 2020 r., w której wniesiono o podjęcie „działania” które doprowadzi do wydania przez Ministra Aktywów Państwowych aktu prawa wewnętrznie obowiązującego, który nałoży na podlegającą Ministrowi Aktywów Państwowych osobę, odpowiadającą za sporządzenie poprawnego projektu ustawy transponującej unijną dyrektywę Rady 2006/112/WE, obowiązek sprawdzenia poprawności polskiego tłumaczenia tej dyrektywy, Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej informuje, co następuje.

Skierowana do Ministra Aktywów Państwowych petycja została na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach¹ przekazana zgodnie z właściwością do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w dniu 25 sierpnia 2020 r. Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej jest odpowiedzialny za transpozycję dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej² (dalej zwana: „dyrektywa VAT”) do polskiego porządku prawnego, gdyż dyrektywa ta dotyczy podatku od towarów i usług. Jak wynika z art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej³ dział finanse publiczne, będący we właściwości rzeczowej Ministra właściwego do spraw finansów publicznych obejmuje sprawy realizacji dochodów z podatków bezpośrednich, pośrednich oraz opłat, czyli między innymi podatku od towarów i usług. Zatem do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej należy ocena, czy polska wersja językowa dyrektywy wymaga sprostowania.

W petycji wskazano, że „(...) wadliwe tłumaczenie dyrektywy może przyczynić się do uchwalenia wadliwej ustawy (...)”. Jak wyjaśnił autor petycji, o wadach tłumaczenia dyrektywy VAT pisał już w petycji z dnia 12 kwietnia 2019 r, na którą udzielono odpowiedzi z dnia 12 lipca 2019 r. nr PT4.056.1.2019 r. Podkreślić należy, że odpowiedź ta pozostaje aktualna, a kwestie poruszone w rozpoznawanej petycji są tożsame. O innych wadach tłumaczenia dyrektywy VAT napisano w petycji skierowanej do Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej której treść w całości

¹ Dz.U. 2018 poz. 870.

² Dz. Urz. UE.L Nr 347, str. 1, z późn. zm.

³ Dz.U. 2020 poz. 1220.

została przytoczona w rozpoznawanej petycji i stanowi jedyne jej uzasadnienie, a na którą Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej udzielił odpowiedzi z dnia 23 października 2020 r. nr PT3.056.6.2020. Niniejsza odpowiedź na petycję ograniczy się zatem do podniesionej kwestii błędnego tłumaczenia postanowień dyrektywy VAT, natomiast w pozostałej materii właściwa pozostaje kompleksowa i merytoryczna odpowiedź na petycję z dnia 23 października 2020 r.

Zgodnie z artykułem 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁴ dyrektywa wiąże każde Państwo Członkowskie, do którego jest kierowana w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków. Aby dyrektywa weszła w życie na poziomie krajowym, kraje Unii Europejskiej muszą przyjąć prawo umożliwiające jej transpozycję. Te krajowe środki muszą osiągnąć cele wyznaczone w dyrektywie. W procesie transpozycji nie jest wymagane, aby postanowienia dyrektywy zostały wprowadzone dosłownie. Ważne natomiast jest, aby tekst mający na celu dostosowanie nie odbiegał od tekstu unijnego.

W ocenie autora petycji art. 168 lit. a) polskiej wersji językowej dyrektywy VAT został niewłaściwie przetłumaczony i wymaga sprostowania. Autor petycji wskazuje w szczególności, że użyte w tym przepisie pojęcie „VAT należny lub zapłacony” jest błędne i należy dążyć do sytuacji, w której zniesiona zostanie możliwość obniżenia podatku VAT należnego o kwoty wcześniej niezapłacone. Mając na uwadze prawidłowe tłumaczenia dyrektywy VAT należy wyjaśnić, że wszystkie wersje językowe dyrektyw publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej są tekstami autentycznymi. Oznacza to, że w przypadku wątpliwości co do prawidłowej wykładni dyrektywy należy wziąć pod uwagę nie tylko brzmienie dyrektywy w języku danego państwa członkowskiego, lecz również dyrektywy sporządzone w innych językach urzędowych Unii. W przypadku zaś różnic między takimi tekstami, interpretacji należy dokonać w kontekście celu dyrektywy oraz jej systematyki. Na powyższe zwraca uwagę Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej m.in. w sprawie 283/81 *Srl CILFIT i Lanificio di Gavardo SpA*. W orzeczeniu tym Trybunał Sprawiedliwości wskazał, że „przede wszystkim należy wziąć pod uwagę, że akty prawa wspólnotowego są redagowane w wielu językach i że różne wersje językowe są na równi autentyczne; wykładnia przepisu prawa wspólnotowego wymaga zatem porównania poszczególnych wersji językowych. (...) Wreszcie każdy przepis prawa wspólnotowego powinien być ujmowany w swoim kontekście i interpretowany w świetle wszystkich przepisów tego prawa, jego celów i stanu rozwoju w czasie, gdy dany przepis ma zostać zastosowany.” Należy zatem mieć na uwadze, że jedną z podstawowych zasad obowiązujących w Unii Europejskiej jest wielojęzyczność. Wszystkie akty prawne są tworzone w językach urzędowych, przy czym każdy tekst jest traktowany jako jednakowo autentyczny. W przypadku rozbieżności pomiędzy różnymi wersjami językowymi tekstu prawa Unii dany przepis należy interpretować z uwzględnieniem ogólnej systematyki i celu uregulowania, którego stanowi on część.

Jak wskazano wyżej, dyrektywa wiąże każde państwo członkowskie do którego została skierowana, przy czym wybór form oraz środków implementacji należy do każdego z państw członkowskich. Dla systemu VAT nie ma zatem znaczenia literalny zapis w motywach dyrektywy określonych pojęć, gdyż w każdym przypadku dyrektywa jest implementowana w taki sposób, aby zrealizować cel określony w dyrektywie, a nie dokonać literalnego przeniesienia przepisów dyrektywy do prawodawstwa krajowego. Tym samym, nawet gdyby występowały ewentualne

⁴ Wersja skonsolidowana Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 47-390.

różnice w literalnym brzmieniu określonych pojęć, w tym związane z ich tłumaczeniem, to nie będą one miały przełożenia na niewłaściwą wykładnię przepisów dyrektywy i nie będą prowadziły do różnic systemowych oraz podważenia podstawowych zasad podatku VAT.

Mając na uwadze powyższe nie zasługuje na uwzględnienie postulat petycji dokonania sprawdzenia poprawności polskiego tłumaczenia dyrektywy VAT.

Z upoważnienia
Ministra Finansów, Funduszy
i Polityki Regionalnej

Z poważaniem

Dyrektor
Departamentu Podatku od Towarów i Usług

Paweł Selera
(podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym)

Klauzula Informacyjna Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej dotycząca przetwarzania danych osobowych znajduje się na stronie internetowej Ministerstwa Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej pod adresem:

<https://www.mf.gov.pl/ministerstwo-finansow/klauzula-informacyjna-ministra-finansow>